Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

icorde legerunt & intellexerit. cũ interrogati fue
rint. multũ ẽ adire. ego t ista credã tu dignus
es ista legere t audire. Qd turbas aquã. Ambob
foris manat. Qd oculcas herbas cõmunes. Non
tu pluisti ut nascerent. Est aliud mbris ubis.
qd nabsurde possit intelligi. Sunt hoies qui
putant s inbene uiuendo sufficere scientiã
tnualde curant qd de illis alit existimet. ig
norantes q cũ homo uiderit hoiem bonę con
scientię negligenter uiuentẽ. passi se cuilibet
& ubilibet iungentẽ. habentẽ scientiã qd
nichil sit idolũ. & tam in idolio recũbentem.
scientia illi cũ sit infirma. edificat nadea
q pserutat. s: ad ea q suspicat. Neq: H homo
pat tuus fr tuus infire potest in scientiã
tuã q nouit ds. Conscientia tua corã do. con
uersatio tua corã frẽ tuo. Si de te ille aliqd
mali suspicans. pturbat edificat ad aliqd
faciendũ qd te putat facere cũ sic uiuis. q
pdest q uem scientię tuę hausit aqm purã.
& ille de tua negligentia susationẽ bibet tur
batã. & audis tales cũ corripiunt ne ista faci
ant. respondere nob & dicere. Apls dixit. si
hominib placere uelle. xpi seruus n eem. Et
tu aquã turbas. pascuã oculcas. adtende
meli ne & t aquã turbes. Qd ait apls. Si hoib
placere uelle. xpi seruus n eem. Optime acci
pim aplicã sententiã libent agnosco. s: aliud